

Laulja Siom

taewa tee peal,

ehf:

Ued

Paradiſi Lillekeſſed.

Kolmas jaggo.

40 uut waimoliikko laulo,
Iſſanda tituſſeks, ſüddame ärratamiſſeks
ja uſſo römuks.

F. B.

Talliinnaſ, 1871.

Trüſſitund J. H. Grefſeli kirjadega.

Laulja Sion taewa tee peal,
eht:

Ued Paradisi Lillekesed.

Kolmas jaggo.

40 uut waimolikko laulo, Issanda kitusseks,
süddame ärratamisseks ja usso rõmuks.

F. B.

Tallinnas, 1871

trükkitud J. H. Gresseli kirjadega.

Dem Druck vorstehender Lieder steht von Seiten des Reval-
schen Evangelisch-Lutherischen Stadt-Consistoriums kein Hinderniß
entgegen.

Reval, Evangelisch-Lutherisches Stadt-Consistorium,
am 9. December 1870.

№ 314.

Affessor R. Weisse.

(L. S.)

G. v. Gloy, Secr.

Tsensüri poolest lubatud. Tallinnas, 28. Webruaril 1870.

ENSV TA Fr. R. Kreuzwaldi nim.
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

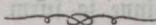
1954:1259 ✓

Juhhataja.

Nnummer.	Lehhe külg.
1. Hommiko laul	5
2. Öhto laul	6
3. Teine öhto laul	6
4. Kristusse tullemisse aial	7
5. Jõulo laul	7
6. Teine Jõulo laul	9
7. Kolme kunninga päwal	10
8. Jesusse ellust	10
9. Jesus Ketsemanne aedas	12
10. Jesust woetakse kinni	13
11. Jesus wallo-tee peäl	13
12. Kristusse kannatamisest illeüldse	14
13. Jesust liiakse risti	15
14. Jesusse kannatamine ja surm risti külges	16
15. Jesusse hana jures	17
16. Jesusse Kristusse illestousmisest	18
17. Issand, sa tead, et ma sind armastan	19
18. Troost mailma waewas	20
19. Öhtamine peastmisse järrele	21
20. Ärra karda, usso agga!	22
21. Ärra nutta mitte	23
22. Inglid	25
23. Kristimisse laul	27
24. Paulatamisse aial	28
25. Ma ruttan Sioni	29

26.	Panne aega tähhele! Tunnid kello 1—12	29
27.	Hüüdjä heäl kõrbes	31
28.	Issa meie	32
29.	Lai wärraw ja lai tee	33
30.	Ritsas wärraw ja ritsas tee	34
31.	Surmast ja illestousmisest	35
32.	Usklikko surria troost	35
33.	Jummalakartmatta innimesse surm	36
34.	Usklikko ristiinnimesse surm	38
35.	Trööstimisse laul usklikko n. t. s. hana jures	39
36.	Ühhe armsa waese lapse matmisse hommikul	40
37.	Ühhe lapse hana kirri	42
38.	Surnoaia laul	42
39.	Taewa rõmust	44
40.	Uus Jerusaleem	54

41.	Uus Jerusaleem	54
42.	Uus Jerusaleem	54
43.	Uus Jerusaleem	54
44.	Uus Jerusaleem	54
45.	Uus Jerusaleem	54
46.	Uus Jerusaleem	54
47.	Uus Jerusaleem	54
48.	Uus Jerusaleem	54
49.	Uus Jerusaleem	54
50.	Uus Jerusaleem	54
51.	Uus Jerusaleem	54
52.	Uus Jerusaleem	54
53.	Uus Jerusaleem	54
54.	Uus Jerusaleem	54
55.	Uus Jerusaleem	54

1. Hommiko laul.

Wifil: Mo ellu Kristus isse.

Au kitus sull', tru Summal,
Au tänno Jesus sull'
Au sulle, pühhal Waimul,
Sel röömsal hommikul.

Müüd tõuseb kuldses walges
So päike kennaste;
Mi paistko ka mo hinges
So arm, oh Jesuke!

Oh Issand! sinno heldus
On tänna jälle uus;
Müüd olgo tänno kitus
Mul süddames ja suus.

Sa öfel inglid saatsid
Oh Issand, walwama;
Need kahjo eest mind hoidsid,
Kui nin'jin maggama.

Oh Issand! olle tänna
Mul abbiks heldeste;
Kui ilmast lahtun ärra,
Siis wi mind taewasse.

2. Öhtu laul.

Wijil: Nüüd hingwad innimesesed.

Oh Jeesus! sinno süüles

So armo riinna äres

Ma hingan rahhuga;

Ei karda ma süis kurja

Kui sinna minno kaitseja,

Oh Jeesus Önnisteggia!

3. Teine öhtu laul.

Wijil: Wo ello Kristus isse.

Pääw on jo möda läinud,

Köif rahhus maggawad;

Sest ö on peäle tulnud,

Ta warjab ilma maad.

Ta süiski minno hinges

Weel paistab selgeste

Üks hülgaw taewa walgus

Kui selgem päikene.

Se on mo armas Jeesus

Ta armo walgega,

Se on süin surma orgus

Mul rõmuks löpmatta.

Sest ei ma karda kurja,

Mis mull' woiks süündida;

Ei patto egga surma,

Ei pörge wägge ka.

Mi kuida lodud päike,
Pea touseb, walgustab,
Mi Jeesus taewa läike
Mo hinges ärratab.

4. Kristusse tullemisse aial.

Ommal wiisil. Eht: Soia mind ja õnnista.

Sion, Sion rõmusta!
Dista lin Jerusalem,
Waat', so Peigmees tulleb full',
Paula röömsast kitust tal'.

Waat', ta tulleb sinnule
Allandlik ja tassaue,
Söidab emma-eesliga;
Wötta tedda wasto ka.

Paula Hosianna tal!
Omima kalli kuningal',
Kes nüüd armo riki seab,
Omima lapsi õnsaks teeb.

5. Joulo laul.

Wiisil: Oh Jessa taewa riigi sees.

Se Jeesand tänna sündind on,
Kell't tulleb rahho, rööm ja õu;
Mo karjatsed seal wälja peal,

Sel pühhal ösel tundsid teal,
Kui waatsid ülles taewa pool',
Kus wahwast laulis ingli koor.

Se Issand tänna sündind on,
Kell't tulles rahho, rõöm ja ön,
Ihm olli wangis patto al,
Suur wöimus olli sadanal,
Nüüd lõppeb patto pimmedus,
Ja surma pörge ähwardus.

Se Issand tänna sündind on.
Kell't tulles rahho, rõöm ja ön;
Oh läkki waimus ruttuga
Betlemma Jesust watama,
Ja kummardagem temma ees; —
Ta maggab lautas söime sees.

Se Issand tänna sündind on,
Kell't tulles rahho, rõöm ja ön;
Kõik, kurwad, waesed, tulge nüüd,
Teil' pakkub Jesus rahho hüüd.
Nüüd wõtke armo temma käest,
Ja noude tedda kõigest wäest.

Se Issand tänna sündind on,
Kell't tulles rahho, rõöm ja ön;
Nüüd möda joudnud pimme ö,
Sest jägo mahha patto tö,
Ja wõtkem käia walguses
Siin Jesu' armorigi sees.

Se Issand tänna sündind on,
Kell't tulles rahho, rõöm ja ön;

„Au olgo kõrges Jummalal',
Ja rahho ka siin ilma peäl!“
Nüüd paradisi wärrawad
Meil jälle lahti seisawad.

6. Teine Jõulo laul.

Wisiit: Jummal wäggew wallitseja.

Wata mis suur walgus paistab
Betlehemmas Judamaal,
Ingst lauloheäl ka kõllab
Tänna õsel taewa al:
„Au nüüd Jummalale taewas!
Rahho ka siin Ma peal waewas!“

Mis se peaks tähhendama?
Mõttele, waene pattune:
Jummala poeg, sündind ilma
Ärrapeastjaks sünnule;
Wõtta röömsast wasto tedda,
Ta sind tahhab õnsaks teha.

Põrgohaud ja sadan kohlub,
Selle pühha lapse eest,
Surma hirm ja kartus lahkeb
Ärra kõige ilma seest.
Laulgem röömsast, tõstkem heale:
Kitus olgo Jeesusse!

7. Kolmefunninga päwal.

Wifil: Kõik tulge minno jure müüd.

Need targad kaugelt tulleswad,
Sind Jesus tagganouawad
Ja sind ka pea leidwad,
Täht paistis neile selgeste,
Ja juhhatas neid öiete
Betlemma linna tulla.

Mul posse tarwis waewaga
Sind, Jesus, kaugelt otsida,
Sa olled mulle liggi,
Sind leian sinno sõnna sees,
Se on mul selget's tähhets ees
So jure juhhatada

---

8. Jესusse ellust.

Wifil: Müüd kiitko feigest süddamest.

Kui meie Issand Jესuke
Siin ellas ilma peal,
Siis aitis kõiki heldeste,
Kes häddas ollid teäl.

Ja mis ta ial teinud on,
Ka tulleb meie heaks,
Sest et kõik heldus, rõõm ja õn,
Meil tulleb temma käest.

Ta käis maiast maiasse
Siin waese orja näol,
Ja juhhatas neid taewa teel,
Kes õnnistusse nõul.

Kes ial abbi ihkafid,
Kel ihhu-hinge piin,
Ja temma pole õhkafid,
Neil' saatis abbi siin.

Seal nori, wanno talluti
Ta ette haigustes,
Ja ta käest abbi palluti
Neil' nende hädda sees.

Ta teggi kohje terweks neid
Kes agga uskusid
Ja ütles: Minge rahhus nüüd,
Kül naad siis röömsaks said.

Kes kurjast waimust waewatud
Neid päästis lahti ta,
Ja mitmed sured pattused
Said andeksandmist ka.

Ka furnuid ülesärratas
Ta omma sõnnaga:
Ni Naini noortmeest, Zairi last,
Ja Laatsarust weel ka.

Ni teeb se Issand praego weel,
Ja aitab armuga,
Kes ial lodab temma peal,
Ei jä se abbita.

---

9. Jeesus Ketsemane aedas.

Wisit: Mo eest tundis Jeesus hinge hädda.

Rasf' mind waimus tulla Ketsemane,
Kõigearmsam Jeesuke!

Rasf' mind kuulda jinno palwe heale,
Kui sa woitled raskeste.

Dh sa armastusses põllew südda!

Sinna kannad minno hinge hädda,

Palwes ette Issale,

Walmistad end surmale,

Dh mo südda! sulla sedda nähhes,

Waat', seäl werre higgi sees

Du mo Lunnataja palwet tehhes,

Silmili ja põrnus maas.

Dh suur Jummal! sinno pühha wihha

Kõhhub minno patto alla mahha

Sedda pühha wahhemeest,

Kes mind peastab patto süüst.

Minno südda hakkab hallest uutma,

Põlwili ma langen süin,

Leinan omma hirmust patto hädda

Minna piddu kandma ni

Teotust ja pina, pörgo wallo,

Mis sa mo eest kandsid, minno ello.

Ritus olgo Jeesus sul,

Et sa tullid appi mul.

Fr. P.

10. Jesust woetakse kinni.

Wisi! Oh Jesus! sinno wallo.

Nüüd wäehulk seäl töttab
Mi hirmsas kurjusses,
Ja Jesust kinni wöttab,
Seäl naerdes pilgates.
Nüüd wahhemees lääb kohto
Adama laste eest,
Doob patto waewas ohto,
Ja ello surma seest.

---

11. Jesus wallo-tee peal.

(Sure Redel enne lounat.)

Wisi! Sa meie lotus Jesule.

Mo hing, oh minne waikseste,
So armsa Beio järrele,
Ja panne tähhel' holega
Kuis sinno patto kannab ta,
Ja langeb mahha raske risti al,
Ja werri kastab waewa jälgi tal:

Oh armas hingepeigmees nüüd
Sa kannad minno patto süüd
Oh aita, et ma wõiksin ka,
So järrel uskus kõndida,
Ja sedda risti kanda römoga
Mis mulle peale panned armuga.

---

12. Kristusse kannatamisest ülleüldse.

Ommal wiisil.

Minno peigmees :: :: Pähhäb mo eest kannatama.
 Hinge wallo :: :: Tunneb Ketsemane aedas.
 Kõowli kombel :: :: Tedda kohto ette wiakf'.
 Hirmust wasset :: :: Temma peäle tõstetaks.
 Kurjast kättest :: :: Temma ihho teotaks.
 Sedda pühha :: :: Lüakse seäl keppidega.
 Otkaskroni :: :: Temma pühha pähhä pannakf'.
 Wõitja Pead :: :: Sega hirmsast kistaks lõhki.
 Berri jookseb :: :: Mahha möda temma filmi.
 Temma filmi :: :: Hirmsaste seäl süllitaks.
 Minno Jesus :: :: Ilmasüta Tallekenne.
 Nüüd ta lähhäb :: :: Risti kandes wallo-tele.
 Berre tilgab :: :: Katwad temma pühhad jäljed.
 Kuni jonab :: :: Kolgatale, surma mäele.
 Kättest, jalgest :: :: Tedda risti külge lüakf'.
 Põrgo wallo :: :: Tunneb temma risti külges.
 Berri wolab :: :: Temma pühha külje hawast.
 Summal nuhtleb :: :: Kängast omma ainust Poega.
 Sedda teggid :: :: Meie hirmsad patto wõllad.
 Issand annab :: :: Omma Waimo Issja kätte.
 Päike taewas :: :: Leinab ellowürsti surma.
 Ingli hulgab :: :: Waatwad sedda halledusses.
 Mailm wata :: :: Siin on Loja armo teggo.
 Minno südda :: :: Sullab waimus sedda nähhes.
 Heidan waikfelt :: :: Temma risti alla mahha.
 Minno peigmees :: :: Kantakf' nüüd Josefpi handa.
 Nüüd ta woitnud :: :: Patto, surma, põrgo woimust.

Astub wasto :: :: Pörgawürstil werre ehtes.
 Ello-walgus :: :: Paistab pörgohanda selgest.
 Lunnastaja :: :: Peastab hinged surma wangift.
 Rutsuh köiki :: :: Omma armo rüppe sisse.
 Halleluja :: :: Lauldaks sulle Tallekenne.
 Sinno Sion :: :: On nüüd römus iggaweste.
 Nüüd, oh Jeesus! :: :: Ollid minno hinge söbber.
 Ei ma karda :: :: Küil ma surres taewa tullen.

13. Jeesust lüakse risti.

(Surel redel löuna aial.)

Wijil: Mo eest tundis Jeesus hinge hädda.

Pruut, oh rutta, rutta Kolgatale,
 Tungi liggi ni kui wöid
 Wata, Peigmeest lüak' risti külge
 Sinno patto pärrast nüüd.
 Tulle wata, temma, kättest jalgest
 Werre tilgad lang'wad mahha järgest
 Nüüd on öige armo tund,
 Zätta mahha patto und.

Pruut, oh nutta omma rasket patto,
 Panne waimus tähhele:
 Sinna saatsid omma Peigme'l wallo,
 So eest läks ta kohtusse.
 Rowwa südda, eks sa pehme's lähhä,
 Kas se on weel sinno melest wähhe
 Et so Peigmees risti peal
 Surreb sures wallus seal?!

Heida temma risti alla mähha,
Pallo armo temma käest;
Ei so Peigmees so käest muud ei tahha, —
Anna süddand temmal' töest.
Tunne pruut, oh tunne Peio armo:
Surmani ta armastas sind põrmo!
Hoia, et ei wötta sa
Ennam tedda kurbwasta.

14. Jeesuse kannataminne ja surm risti külges.

Wijil: Helde Jeesuse.

Oh Jummalal Tal!
Minno patto al
Kannatad ja hirmsat wallo,
Mo eest annad omma ello!
Teotud, risti peal
Surred sinna seal.

Oh Jummalal Tal!
Sinno risti al
Jaggatsen ma palwes olla,
Lass' so surm mull' elluks tulla!
Mo eest surred ja, —
So laps ollen ma.

Sinno surm ja piin
Du mul elluks siin,
Ja kui wimaks ilmast lahkun,
Siis sind töeste nähha ihtan,

Sind so aus ja wäes, —
Seäl wöit on so käes.

Fr. P.

15. Jeesusse hana jures:

(Sure rede öhtul.)

Wisil: Müüd on se pääw jo löppenud.

Mo ristis surnud Jeesukest
So kantak' hauda müüd,
Müüd on ta wöimust sanud töest,
Ja makstud pattu süüd.

Oh hinga hinge peioke
So raskest wallotööst;
Küül tõused hauast peage,
Mo kallis ellowürst.

Sa olled omma surmaga
Mo surma surretand,
Ja et sa haudas maggand ka,
Mül asfet walmistand,

Kus rahhulist wöin puhhata
Kui waitse kambri sees;
Kunni mind wöttad ärrata,
Siis römo leian ees.

16. Jeesusse Kristusse üllestõusmisest. (Lihhawõttel.)

Wijil: Sedda kallist armo sõnna.

Surmanõitja on nüüd tõusnud
Hauast jälle ellawalt,
Ja meid ärralunnastanud
Surma, pörgo wihha alt.

Nüüd kõik teotus ja häbbi
Piitsad, köied, offaskroon,
Wallutee, — kust käis ta läbbi —
Risti jurm ka möda on.

Nüüd ta seisab haua ärel
Omma woibo lippuga;
Haua hoidjad kohkund meel
Maha langend hirmoga.

Ingli heal nüüd rõõmsast hüab:
Ta on tõusnud üllesse!
Kõik, mis ellab, rõõmsast hõiskab
Pauldes surmanõitjale.

Nüüd ta läinud ülles taewa
Jesa parral' kaele;
Pärrast selle ello waewa
Wiib meid omma järrele.

Sest nüüd, armsad risti wennad,
Paugem kitust rõõmsaste:
Halleluja! Jeesus ellab
Kes meid peastnud heldeste.

17. „Issand, sa tead, et ma sind armastan!“ Joann. 21, 15—17.

Ommal wiisl.

Sind, oh Issand, sind, oh Issand
Armastan ma süddamest.

Oh, et sulle truiks jääksin,
Patto armust lahti lööksin.

Sa et wõiksin aegsast tötta
Ilma rõnio mahha jätta.

Sind oh Issand, Sind oh Issand
Armastan ma süddamest.

Sind, oh Issand, sind, oh Issand
Armastan ma süddamest!

Minno meled ja mo mõtted

Sa mo hinge õhkamisjed,

Rõik mis ligub minno sees

On so armastusse wäes.

Sind, oh Issand, Sind, oh Issand

Armastan ma süddamest.

Sind, oh Issand, Sind, oh Issand
Armastan ma süddamest!

Kui mo ello Ma peäl lõppeb

Sa mo südda wallus lõhkeb

Kui ka Ma ja taewas lähkäh

Hukka; — Jesus mulle jääb.

Sind, oh Issand, Sind, oh Issand,

Armastan ma süddamest.

Sind, oh Issand, Sind, oh Issand
Armastan ma süddamest!

Kui kõik rist mo peale tulleks,
Ja mo hing kui tulles põlleks,
Summal minnust lahkund näitaks,
Siiski rõõmsaste ma laulaks:

Sind, oh Issand, sind, oh Issand
Armastan ma süddamest.

Sind, oh Issand, sind, oh Issand
Armastan ma süddamest!

Ja kui surm mul tulles kätte.
Ei ma sedda karda mitte:

Rõõmsaste ma hinge heidan,
Ja weel surres rõõmsast laulan;

Sind, oh Issand, sind, oh Issand,
Armastan ma süddamest.

Sind, oh Issand, sind, oh Issand
Armastan ma süddamest!

Kui ka külma hauda heidan,
Siiski ma so armo kidan.

Ei ma karda kohto hirmo,
Sa mull' annad taewa rõmo.

Sind, oh Issand, sind, oh Issand,
Armastan ma iggawest.

18. Troost mailma waewas.

Wisil: Oh armsad hinged armo taimed.

Kül on siin Ma peal raske ello.

Piin, waew ja selge willetsfus,

Kül waene südda tunneb wallo,
Tal polle muud kui kurwastus.
Ei olle rõno ööd ei päwad:
So filmad nuttes kuivaks jäwad.

Oh südda! miks ni wägga leinad
Ja ilmaaego kurwastad?
Miks hädda sees ni paljo kaebad
Ja omma lotust kautad?—
Kül pea lõppep kõik so hädda,
Kui haudas hingab sinno kehha.

So hinge inglid wötwad kanda
Siis Paradiisi rõnusse,
Seal wöttad Rojal' kitust anda
Kes teinud kõik ni targaste.
Ei waewa seal sind nälg ei jänno: —
Küüd anna Issandale tänno!

---

19. Ohkamine peästmisse järrele.

— Dminal wiisil.

Oh, et mull' siin pinmedusjes
Wöiks weel paista ello walgus!
Ma ellan kurja ilma sees,
Ja öhkan raskest filma wees:
Millal peasen sest
Kuske pina käest?!!
Oh, kuis minno südda leinab!
Oh kuis minno pat mind waewab!
Oh, kes peastab mind?!!!

Siin ma kõnnin patto orgus,
Pimmedusfes surma warjus,
Mind ilm, pat, sadan kiusawad
Ja hukka sata piawad
Surm mind tulleb ka
Pea kutsuma!
Oh Issand Jesus! sinno peal
Ma paamen üksnes lotust teal,
Mita sinna mind!

20. Ärra karda, usso agga!

Mark. 5, 36.

Wisil: Müüd on se päaw jo lõppenud.

Oh armas ristiinnimene,
Kes ellad ilma sees,
Miks kurbastad ni liaste,
Et silmad tihti wees?

Eh! on so ello raske küll
Siin öela ilma peal,
Siis tea: so Issand ellab weel
Müüd kõrges taewas seal.

Sind näab temma armo silm
Ta kõrwad kuulwad sind!
Kui kiusab kurrat ja mailm,
Siis ütleb: „hüa mind!“

„So armas Issand ollen ma,
Sest ärra karda sa!

So heaks mailma sünd'sin ma
Ja furrin ristis ka."

"Et wöiksin kõiki lunnasta,
Ja häddast peastada;
Sest wötta julgust, loda sa,
Ja ärra kurbwasta.

Oh Jeesus nüüd küil taewas seal,
Ta on ka ilmas weel,
Kui taewa läks ta Üllimäel,
Siis ütles ommakstel':

"Ma ollen teie jures weel
Mailma otsani!" —
Sest polle karta ello-teel
Meil ennam middagi.

Sind kaitsewad ta inglid ka,
Kui ellad usso sees,
Kus ial ligud, lähhad sa, —
Ka öfel hingades.

Sest armas ristiinnime,
Mikspärrast olled kurb?
Sa polle Ma peal üksine,
So Jeesus abbiks sul.

21. Ärra nutta mitte. Luf. 7, 13.

Wisiil: Sa meie lotus Jeesufe.

Oh Jeesus, Ünnisteggia!
Küil pühhasst kirjast kuulnud ma,

Kui wägga helde olled sa,
Et ei woi ülles räkida.
Mo südda saab siis hellast ligutud,
Kui saab so armust mulle rägitud.

Kui ükskord Ma peal ellasid,
Siis kõikil' armo pakkusid,
Sa hallastasid kõiki peal'
Kes so käest abbi noudsid teäl;
Kõik wiggased ja haiged terwist said,
Ja pimmedad, need näggid seddamaid.

Kes kurjest wainust waewati,
So sõnna läbbi peasteti,
Ka surnud tõusid ellama
So sõnna peale korraga.
Kui kuulsid sinno heldet armast healt,
Siis lahkus surma unni nende pealt.

Kui Sairi tüttar olli surn'd;
Ja senna senna ollid tuln'd,
Siis näggid rahwast nutwad ja
Ja ütliid helde healega:
„Ta maggab jo, — mihsparrast nuttate?“
Ja hüüdsid tedda surmast ellusse.

So halle südda kihwatas,
Kui legi nuttis, kurwastas,
Ka Naini leskel' ütliid ja:
„Oh ärra mitte nutta ja!“
Ja teggid temma poia ellawaks,
Et kurwa leske jälle römustaks.

Kui Laatsarus jo hana fees,
Ja furno hais tast wälja käis,
Ta öed nutsid lõpmatta,
Ja Judarahwas nutsid ka;
Siis nutsid Jeesus, isse nendega
Ja hüüdsid armsa wenna ellama.

Ja kui sa üllestõusnud said,
Kui kõige ilmal' õnne töid,
Ei teadnud Maria weel sest,
Ja nuttis kurwal mehel just,
Siis ütli, Jeesus tal: „Mis nuttad sa?“
Ja hüüdsid tedda nimmelt: „Maria!“

Sul on ka praego halle meel,
Kui nääd so lapsi häddas weel,
Kes siin mailmas õhkawad,
Ja mitmes waewas wõitlewad,
Sa ruttad neile appi heldeste,
Ja ütled: „Lapsed, mis te' nuttate?!”

Ma ollen Õnnisteggia,
Kes teie eest werd walland ka,
Sest ärge nutke kaebage,
Ja asjata end waewage.
Nüüd lootke agga kindlast minno peal,
Siis fate rõmo leidma siin ja seal.

22. Inglise.

Wisi! Nüüd kiitke kõigest südamest.

Kül wannal aial mitmega
On inglise räkand, käind,

Ja mõnikord on kurjad ka
Neilt nuhtlust tunda saand.

Kül usfoisja Abraam
Neid sagedast on näind,
Ja ükskord on naad pealegi
Weel temma jures söönd.

Ka Jakob, magga ussomees,
On nende seltsis olu'd,
Ja on ka uskus palludes
Issandat ärrawõitu'd.

Kui ilmus ingel Raabriel,
Ja templis seisis ta,
Siis ütles ta Sakarial:
„Oh ärra kardä sa!“

Ki ütles ta ka Marial',
Kui tedda terretas.
Ja karjatsid seal wälja peal
Ka ingel römustas.

Ja ingli hulgad laulsid siis,
Kui Jeesus sündinud,
Kül armfaste se laulowiis
On mahha köllanud.

Ehk meie silm neid polle näind,
Naad siiski liggi töest,
Et näggematta head meil' teind
Ja kaitsend kurja eest.

Sest ni kui Issand helde on,
Ni on ta inglid ka,
Neil on sest selge rööm ja õn
Siin waggaid römusta.

Kui pühhad inglid üllewelt
Meil appi tulleswad,
Siis sadan ja ta ingli selts
Meist emal' lähhäwad.

23. Mistimise laul.

Wisi: Müüd hingwad innimesed.

Oh helde Jummal tule
Siin meie palwe heale
Mis so pool' tõstame:
Siin on üks lapsokenne,
Mis sinno ette tome,
Oh anna armo temmale.

Sa olled tootanud:
Sell' antakse, kes pallub,
Kes otsib, leiab ka,
Kes wõttab kopputada
Siin armo ukse tagga,
Sell' peab lahti tehtama.

Sa hüüdsid heldest isfi:
„Oh laste lapsokesi
Mo jure tulla müüd!
Ni teed sa, Issand weelgi,

Et wastowöttad kõiki
Kes sinno jure tulleswad.

Sest on meil kindel lotus,
Et sul, oh armas Jeesus,
Ka se laps armas on;
Sa olled temma pärrast
Ka omma werre walland,
Et temmal' ka saaks taewa rööm.

24. Laulatamisese aial.

Siin tulles, Jeesand, sinno ette
Üks rahwa paar, neid kihla sa;
Neil pühhitse meelt, süddand mötted
So kalli taewa armuga!
Neid armust isse ühhenda,
Ja nende töotust kinnita.

Oh Jeesand! olle sinna isse
Neil teeks ja toeks ilma sees
Et jääksid sinno armo sisse
Siin kindlaks öige usso sees.
Kiid, tülli, taplus, nuffer meel,
Neist jägo kangel' elloteel.

Oh et naad siin mailma ellus
Sestmürgiks olleks teistele
Kes öige tee pealt rummalusses
On ärra lahkund kõrwale,
Et need sest parist woiksid ka
Weel öiget ello öppida.

Oh Isjand! wi neid ello tele,
Ja kinnita neid wäggewast,
Et nemmad hoiaksid so pose,
Kül warra, hilja usfinast,
Siis on neil rööm töest ellades,
Ja rööm siit üksford lahkudes.

---

25. Ma ruttan Sioni.

Wisil: Mo ello Kristus isje.

Ma ollen ärra wäsfind
Siin kõrbes kõndides,
Mo hing on hopis tüddind
Siin raskest wöideldes.

Mailm ja sadan möllab,
Ja pat mind waewab ka,
Mind kurri südda kiusab
Ja piiab eksita.

Sest minno meel ja südda
Siit ruttab Sioni,
Seal polle ennam hädda
Ei waewa ühtigi.

---

26. Panne aega tähhele!

Tunnid kello 1 kunnii 12.

Wisil: Näitaks se ka wahhest nenda, ehl: Dummal wisil.

Armsjad söbrad, wötke kuulda:
Kel on üks jo lönud ärra;

Üks on tarwis nõuda müüd
Et saaks kätte taewa hüüd.

Armsad sõbrad, wõtke kuulda:
Kel on kaks jo lõnud ärra;
Kaks teed on oh hing sul ees
Taewa, ellik pörgusse.

Armsad sõbrad, wõtke kuulda:
Kel on kolm jo lõnud ärra:
Kolm on taewas, siiski üks,
Issa, Poeg, Waim; — se jääb tõeks.

Armsad sõbrad, wõtke kuulda:
Kel on nelli lõnud ärra;
Nelja suggu põllo peal
Külm'takk' ello semet teal.

Armsad sõbrad, wõtke kuulda:
Kel on wiis jo lõnud ärra;
Wiis, kes targad, taewa said,
Teist wiis ukse tahha jäid.

Armsad sõbrad, wõtke kuulda:
Kel on kuus jo lõnud ärra;
Kue päwaga on loond
Summal loik, — ja ette toond.

Armsad sõbrad, wõtke kuulda:
Kel on seitse lõnud ärra;
Seitse sõnna risti peal.
Käkis Sunnastaja heal.

Armsfad söbrad, wötke kuulda:
Kel on kahheksa löönd ärra;
Kahheksa suur Summal töest
Beastis upputusse weest.

Armsfad söbrad, wötke kuulda:
Kel on ühheksa löönd ärra;
Ühheksa ei tannanud
Jesust, kes neid aitanud.

Armsfad söbrad, wötke kuulda:
Kel on kümme löönd ärra;
Kümme käsö Summalalt
On meil' antud üllewelt.

Armsfad söbrad, wötke kuulda:
Kel on üksteist' löönd ärra;
Üksteist' jüngrid Jesul' jäid.
Siis, kui Judas tedda müünd.

Armsfad söbrad, wötke kuulda:
Kel on kaksteist' löönd ärra;
Kaksteist', kirri nimmetab
Pühha linna wärrawad.

27. Hüüdja heal kõrbes.

Wijil: Oh wöitlejad, et käige peäle.

Oh julged pattused, et kuulge,
Kes Jesu' armo põlgate,
Ja patto teed siin ühte järke

Pääw päwast järgest kõnnite:
 Saud on teid pea otamas
 Ja pörgo ärra nelamas.

Kes on teil' sedda wõtnud näita
 Et fate ärrapeafeda?

Kes woib teid surma tunnil aita,

Kui jäte pattustpöõrmatta?

Sest jätke mahha kõrge meel,

Ja kandke usso wilja weel.

Sest wata, firwes on jo seismas,

Siin kõige pude juurde peal,

Kes head wilja nüüd ei kannu,

Siin ilmas armo aial teal,

Se raintakse noppeste,

Ja wissatakse tulatesse.

28. Issa meie.

Wisiil: Mis kitust woime Issand sulle anda.

Mei' Issa, kes sa olled kõrges taewas,
 Oh kule meid, so lapsi ilma waewas!

So nimmi ikka pühhitsetud sago.

So riik ka meie jure ikka tulgo.

Oh et so tahtwinne siin Ma peal sünniks
 Kui taewas, — kõik sind uskus rõõmsast teniks.

Ka iggapäwast leiba meile anna,

Ja armuga siin murret mei' eest kannu,

Meid ärra sada kiusatusse sisse,
Waid kõigest kurjast peasta ärra isse.

So pärralt iggawest riik au ja wäggi,
Jah Amen, Amen, se on töest tössi.

29. Lai wärraw ja lai tee.

„Paljo on neid, kes sealt sisse lähhawad.“
Matt. 7, 13.

Wisil: „Walwage!“ meid hüab Soja.

Wata, hing, kus wärraw laial,
Kust lähwad sisse iggal aial
Kõik ilma lapsed römoga;
Laia tee peäl nemmad leidwad
Mis lihhal' armas, — sest naad nõudwad,
Au, illo ja head põlwe ka.
Mis lihha himmustab,
Kõik laia tee peal saab
Lusti, römo
Ka tantšida
Ja prassida
Woib laia tee peäl keelmatta.

Sured hulgad lähwad woris
Seal lauldes, naerdas pörgo-koris,
Kõik ühhes likis eddasi.
Wargad, jodikud ja tapjad
Ja lihhamimmo pärrisorjad
Ei mötle surma pealegi.

Sest nende peitis meel
Neil annab julgust weel:
Mis seal karta?
Kus teised läind
So enne meid
Ka senna lähme röömsast siit.

Agga kule rahwa sugu:
Kül on seal töest hirmus luggu.
Kui lai te lõppend, otamas:
Surm kõik wihas mahha uidab
Ja pörgohand neid ärra nelab.
Neil polle peasmist ollemas,
Kes pattustpöörmata
Ja julge melega
Jesust põlland
Mailmas siin;
Ei nende piin
Seal iggaweste lõppegi.

30. Kitsas wärraw ja kitsas tee.

„Minge sisse kitsast wärrawast.“ Matt. 7, 13.

Wisil: Oh Jesus Kristus tulle sa.

Kui tahhad taewa õnnistust,
Siis wallitse siin kitsast ust,
Kül siis sa leiad Kristust eest,
Kes römustab sind iggawest.

Eht ello tee küil kitsuke,
Ja fiiski wiib find taewasse.
Kus süa wöid sest ellopunust,
Ja jua taewa ellojöst.

31. Surmast ja üllestõusmissest.

Ommal wisil.

Kuis on meil siis kui ükskord raske waewa
Ja wiimse ello wõitlemissse peal
Siit ülles õmma Issamale lähme,
Kus iggaweste rahho same seal?
Kui wiinne tolm meil jalge pealt, ja higgi
Du otsa eest jo ärra pühhitud,
Ja terretades jubba same liggi,
Ja näme rõmo, mis meil' walmistud.

32. Usklikko surria troost.

Wisil: Nüüd on se pääw jo lõppenud.

Ma uinun küil mo filma wees
Mo winnist surma und,
Ja raske surma wallo sees
Ma õhtan igga tund.

Kui lõhkeb hirmja walloga
Mo südda minno sees,
Ja raskest wõitlen hirmoga
Wiimse waenlase käes.

Siis nääh jo minno waimo film
Se pühha rahho=maa;
Ma öhtan wiimseks: jä mailm,
Müüd sinnuft lahkun ma!

Siis kõik need wangi ahhelad
Du murtud koggune;
Mo hing saab waewast peastetud
Ihho saab põrmusse.

Need armsad inglid kannawad
Mo waese hingekest,
Ja Jesu' sülle annawad,
Kui leitud tallekest.

Siis nutminne ja kurwastus
Du lõppend koggunist,
Sest taewa rööm ja õnnistus
Jääb mulle iggawest.

Fr. P.

33. Jummalafartmatta innimesse surm.

Matt. 25, 41.

Wisil: Ma tännan sind, et olled mind.

Oh mötle järrel pattune,
Mis saab sust wimaks sama?
Sa patto teed kaid julgeste, —
Surm saab sind pea neelma.

Mis saab so südda üttelema
Kui kesket patto ello
Surm saab so ette astuma?
Eks se ei te full' hirmo?

Kes uskus ilmas elland siin,
Need surmas ello sawad.
Neid agga otab pörgo piin,
Kes patto armastawad.

Kül lihha lust ja patto te
On nüüd full' wägga armas; —
Se lääb full' jälgiks wimate,
Kui pörgo wärraw paistab.

Surm astub ette äkkiste,
Ja sadan öistab römus:
Nüüd tulle patto fullane,
So paik mo jures pörgus!

Mailma jätta mahha nüüd
So rikkust, au ja warra,
Ja kõik need kallid ilma-hüüd,
Mis aiafid seal tagga.

Nüüd otsas on so patto rööm,
Nüüd tulle palka sama;
Sa teen'jid Ma peal kurratid
Nüüd pead ta jure jäma.

Sest armas ristiinnime
Oh põra tänna pattust!
Kui kätte jõudnud surma ö,
Siis polle eunam lotust.

34. Usklikko ristiinnimesse surm.

„Onsad on need surnud, kes Issandes surewad.“ Ilm. 15, 13.

Wijil: Ma tullen taewast illewelt.

Ma mötlen röömsal meel teal,
Mo wiimse ello otša peal:
Mind minno Jesus armuga
Saab surma tunnil aitama.

Kui wahhest siin mailma peal
Mind monni hädda waewas teal,
Siis hiiüdsin appi Jesusest,
Ta peastis mind siis pea fest.

Waat nenda surses tunnistab,
Kes Jesust töest armastab.
Ja Jesus ütleb temmale:
„Küüid tulle, ja tru sullane!“

So ello waew on löppend nüüd,
Kus pallusid ja teggid tööd:
So lapsi, perret ja muid ka
Sa wötsid taewa juhjata.

So ihho hauda kantakse,
Hing lähhäb taewa römusse
Ja wiimsel päwal auuga
So ihho hanast tõuseb ka.

Sest wötke märko iggamees:
Kel õige usk on süddames

Se üksnes on Summala laps,
Si karda surma wiha teps.

35. Trööstimisse laul ühhe usklikko abbikaasa ja isä ehk emma hana jures.

Wijil: Mo eest tundis Jesus hinge hädda.

Löpnud on kõik nut ja silma wessi,
Mis ma külw'sin öökades!
Nüüd ma nään mo Lunnastaja kässi
Paistwad naelde hawades.
Jah, need hawad, mis ta ristis sanud,
On mo hinge pörgust lunnastanud.
Nüüd on mul suur õnnistus,
Kahho, rööm ja pühhadus.

Oh ja kallis maggus römo Pühha
Summala aujärje ees!
Kõik on pitkas walgis ridis nähha,
Kõigil palmi oksad käes.
Kerubimid hüüdwad: Pühha, pühha!
Englid laulwad: Amen Halleluja!
Kitust, tanno, auustust
Summalale iggawest!

Minno hana jures ärdast nutwad
Abbikaas' mo lastega.
Lunnastaja aita, et naad wötwad,
Palwes kindlast wöidelda.
Pühhi ärra nende silma wessi,

Kandko neid so pühha armo käsfi
Sinno taewa rõmuse,
Abraami süllesse.

Oh rõöm! kui mo abbikaaf' ja lapsed
Minno järrel' tulleswad.

Ja aujärje ette wõidokronid
Kummardades pannewad.

Oh! siis öiskawad kõik ingli korid,
Et on peastetud need waesed hinged

Kes on kannud willetsuft,

Kristi, hädda, ahhastuft.

St. Pärn.

36. Ühhe armisa waese-lapse matmisse päwa hommikul lauldud.

Teisel Nellipühhi päwal 1869.

I.

Wisil: Mo ello Kristus isje.

Oh kallis Jesus kule

Nüüd meie palwè healt,

Ja armust appi tulle

So armo-järje pealt.

Üks waene lapsokenne

On meie silma ees

Kui närtfind lillekenne

Siin furno kirsto sees.

So pole, Issand Jesus,

Räed nuttes tõstame:

Oh wötta ilma orrust
Ta hinge taewasse.

Seal taewa paradisis
Tal' anna römo ja;
Et kõige ingli' seltsis
Wõiks laulda lõpmatta.

Ei sia kurja ilma
Ta tulle taggasi;
Ta läinud taewa liina,
Jesusse süllesse.

Ei ennam nut ja kurbdus
Sa tedda waewata,
Ei waefus, hädda, haigus —
Ei pat sa eksita.

Oh kallis Jeesus! aita
Meid nenda ellada
Et taewas terretada
Saaks tedda römoga!

II.

Selsammal wiisil.

Oh helde Jeesus! aita
So nõdra tallekest!
Ja taewariki wötta
Ta waese hingekest.

Oh anna omma rahho
Tal' waitse hana sees,

Et temma nödder ihho
Seäl hingaks sinno sees.

Kui üksford, Issand, tedda
Sa wöttad ärrata,
Siis mödas on kõik hädda
Saab auus toufema.

Oh jä nüüd jummalaga
Sa Jesu tallele!
Meid aitko Issand tulla,
Pea sinno järrele.

37. Ühhe lapse haua firri.

Wisil: Kõmoga mo südda hüppab.

Issa, kui sult emma küsib:

Kus nüüd meie lapsokel?!

Kui ta minno pärrast leinab,

Ütle: ta läks taewasse!

Emma, kui mind issa nuttab,

Siis ta filmi kuiwata;

Istuta, kui päike paistab,

Killed hauda warjama.

38. Surnoaia laul.

— Wisil: Sedda kallist armo sõnna. Ehk: Dummal wisil.

Siin nüüd hing'wad surma unnes.

Waikfelt muldse wodi sees.

Kõik, kes ilmas ollid mures
Mitmes ristis, filmavees.

Kõik needfammad furno kehhad,
Mis nüüd muldas maggawad,
Ollid enne nored, wahwad
Nüüd on pörmuks sanud naad.

Sinno muldne ihho=maia
Saab ka nende sarnatseks;
Jummal teab öige aia
Iggaiühhe kutsmisseks.

Kõik, kes ilmas häddas, waewas,
Kurwastusses ellasid,
Kutsid siin, nüüd laulwad taewas,
Kõigest koormast peastetud.

Meie aastad, meie päwad
Silmapiikmel lõppewad;
Polle neid kes seie jäwad,
Kõik siit ärra lähäwad.

Ärge nõudke au ja rikkust,
Se ei maksa middagi;
Muld siin mattab ilma kõrkust,
Mis on koormaks hingele.

Agga, kes siin Jesust nõuab,
Se saab hinge õnnistust;
Kes end temma ommaks annab,
Maitseb taewa rõmjustust.

Puhkagem siis ommast waewast,
Lahkund sõbrad waikseste,
Kristus tulleb pea taewast,
Ärratab teid üllesse.

39. Taewa rõmust.

Chf:

Siin usso sees, seäl näggemisses.

Wijil: Se aeg on tõest usse ees.

Oh innime; sul hing on sees,
Sa pead Jesust noudma;
Sind kuts'taks' igga päwa sees
Ta armo pole joudma.
Sest parranda nüüd omma meelt,
Ja wotta kuulda temma meelt,
Et woiksid õnsaks sada.

Weel sinno armas Jesuke
Sind tahhab wasto wotta,
Ta otab weel so järrele,
Sepärrast kärmest tötta.
Ta sullased weel hüawad,
Ja kõiki lahkest kutsuwad:
„Kõik on jo walmis, tulge!”

Oh, ärge ükski aega nüüd
Siin patto tehhes wiitko
Waid ruttago, et kõik ta süüd
Weel saaksid andeksantud.

Kes armo otšib Isfandalt,
Se peaseb kohto wihha alt,
Ja pärrib taewa römo.

Digusse kuba same seal
Siis iggaweste landma,
Kui olleme siin ilma peal
Nüüd Jesust wötnud nöuda.
Siis wöido kronid meie peas,
Seal pühha ingli, hulga seas
Köit Tallel' kitust tome.

Seal wanno esiwannemid,
Adamat ja ka Ewat,
Ni Metusalat, Enokit
Siis filmad nähha sawad.
Ka Noa, usklik wagga mees,
Kes ellusse jäi laewa sees,
On nüüd seal römo rikis.

Ka usjoissa Abraamit
Seal same ükšford nähha,
Ja Izaakit ja Jakobit,
Kes uskus läind siit ärra.
Nüüd on naad sures walgusses,
Jehowa pühha palle ees,
Ja temmale au andwad.

Seal näme pühha Mošest ka
Se Israeli saatjad,
Ja Aronit, ta wenda ka,
Suurt Israeli preestrid.

Nüüd on naad pühha rahwaga
Seal Issa ritis römoga
Mis ülles räkimatta.

Seal kõik need pühhad prohwetid
Siis meie nähha same,
Kes enne Jesust ellasid,
Ja töstsid waljust heäle,
Ja kulutasid selgeste,
Et Kristus üksford heldeste
Kõik piddi pattust peastina.

Seal on ka need kolm wagga meest,
Kes tulleahjus laulsid,
Ja termelt peasid tulle seest,
Et Issand neid seäl hoidis.
Seal on ka pühha Daniel,
Kes heideti loukoeradel;
Ka tedda Summal peastis.

Need seitse wenda näme seal
Ja nende armast emma,
Kes usko hoidsid kindlast teal,
Ei kartnud hirmsat surma.
Ehk küll neid hirmsast pinati,
Ja kolledaste surmati,
Nüüd on naad taewa rahhus.

Seal näme kõik need usklikud,
Kes enne Jesust elland,
Kes tedda uskus otanud,
Ja lotes ilmast läinud,

Ja Dawet, Issa armas mees,
Seal laulab röömsast nende seas; —
Oh sedda pühha römo!

Seal näme ka need karjatsed,
Kes Jesust waatma läinud,
Kui olli sündind Betlemmas,
Mis ingel neile öölnud.
Naad kuulsid ingli laulo healt,
Mis römustas töest nende meelt,
Nüüd kuulwad taewas sedda.

Seal on ka need kolm kuningat,
Kes hommiko maalt tullid,
Töid kulda, wirul', mirri sealt,
Ja wägga röömsad ollid.
Naad kummardasid Jesust seal,
Betlemma lautas heinde peal;
Nüüd tundwad römo taewas.

Seal näme siis ka Mariat,
Jesusse armast emma;
Misammuti ka Josefipit,
Jesusse wöerast issa.
Siin ellasid naad waesusjes
Nüüd on naad rikkad taewa sees,
Neil' Jesus isse warraks.

Seal on need weil'sed lapsed ka,
Mis norelt jo said surma:
Herodes hirmsa wihhaga
Neid laskis ärra tappa,

Et tahtis Jესuḡt nendega
Siis surma sata korraga, —
Nüüd on naad Jესu fülles.

Seal on ka wagga Simeon,
Kes Jესuḡt fülle wöttis,
Kes olli temma rööm ja ön,
Ja Jummalat siis kitis;
Ta hüdis sure römoga:
„Nüüd lasjed Issand rahhoga
So fullast ilmast miäna!“

Seal ristia Joannes ka,
Kes kõrbes jutlust teggi,
Ja walmistas teed Issandal,
Tal olli Waimo wäggi:
Ta nomis julgid pattusid,
Ja ristis neid, kes uskusid,
Tal kibbe surm tõi römo.

Seal näme Jესu jüingrid ka,
Mis ta siir wallitsenuḡ,
Kaksteistkümmend Apostlit ka,
Kes temmast tunnistanud,
Need on seal sure ann sees,
Ja hiilg'wad kronid nende peas,
Ta annjärje liggi.

Seal on need waggad naesed ka,
Kes Kalilea maalt tullid,
Kui Jესu järrel käisid naad
(Et tedda armastasid,)

Kül kohtokoiast Kolgatal,
Ja seisid temma risti al;
Nüüd nemmad römo tundwad.

Ka sedda rööwlit näme seal
Kes Issandaga seltsis
Sai risti külge lödud teal,
Ja andeksandmist leidis,
Kui Jesus ütles temmale:
„Sa pead täna töeste
Weel Paradisi sama.“

Ka Jusepit siis näme seal,
Ja ka weel Nikodemust,
Kes wötsid Jesust risti pealk,
Kui olli hinge heitnud,
Siis woitsid kalli salwiga,
Ja mäh'jid kalli ridega,
Ja kandsid tedda hauda.

(Sealt kolmandamal päwal ta
On jälle illestousnud,
Ja onma wie hawaga
End ellawalt siis näitnud
Ja wiimselt sure auuga
On illes taewa läinud ta,
Kust tulleb kohhut moistma.)

Seal Tehwanust siis näme ka,
Kes kirowidest sai surma,
Kui taewast lahti näggi ta,
Ja Jesust sure auuga.

Siis waenlaste eest pallus ta
Ja andis õnša rahhuga
Siis hinge Jeesussele.

Seal näme pühha Paulust ka,
Kes äkkitselt sai pöördud,
Ja pärrast sure wäega
On Jeesust tunnistanud;
Ta paljo kannatanud wist,
Kül Juda rahwast, pagganist.
Nüüd on ta peasnud waewast.

Seal tuhhat korda tuhhandid,
Neid kallid martrid näme.
Kes Jezu' pärrast surma said,
Siin ilmas mitmel wisil:
Kül tullega neid põlleti,
Ja metsalistel' heideti
Ja risti külge lödi.

Kül teotust ja põlgamist
Siin ilmas mitto kannud,
Ei hirmsat surma pinamist
Naad polle mikski pannud.
Sest et naad teadsid selgeste,
Et ihho waew on iirrike,
Ja läksid röömsast surma.

Nüüd on naad taewas Talle ees,
Ja walged rided kandwad,
Mis pestud Talle werre sees,
Ja röömsast kitust andwad;

Nüüd woido-palmid nende käes,
Ja ellofronid nende peas. —
Kõik waew nüüd unustatud.

Rakskünnimend nelli wannemat,
Mis Joannes sai nähha,
Lujärgede peal istuwad,
Ja wötwad kummardada,
Seal Issandat siis löpmatta,
Kus pühhad ingli hulgaga
Kõik ühtejärke laulwad.

Seal näme suri pattusid,
Kes siin on raskest' langend,
Kes agga pattust pörasid,
Need on nüüd õnsaks sanud.
Ja kiitwad omma Jesust seal,
Ja waatwad röömsast temma peal',
Ta hawadel' suud andwad.

Seal näme kõik neid lapsuksid,
Kes norelt koio läinud.
Kes patto läbbi eksitud,
Weel polnud ilmast sanud,
Need on seal wägga röömsad nüüd,
Ja maitswad kallid taewa hüüd,
Mis Jesus neile jaggab.

Seal same omma wannemid,
Ja lapsi jälle leidma,
Ka armsaid söbro, tuttawaid,
Seal same ärratundma.

Mees saab seal nähha omma naest,
Ja naene tundma omma meest,
Kül võib se rööm suur olla!

Ilmarvamatta paljo seal
On nähha önsaid römüs
Kes Jesu' ümber seiswad teal
Kui tuhhat ingli leri.
Oh mis suurrt röömo tunnen ma,
Kui nende liggi astun ka
Kes usjust vägeks saanud.

Seal on se wäggew ellowürst,
Kes sadanat on woitnud,
Mei' armas Issand Jesus Krist
Kes ristis hinge heitnud,
Nüüd istub ta anjärje peal,
Seal omma Issa parral' käel,
Köik an on temma pärralt.

Ta on se üllem kuningas
Ni Ma kui taewa ülle,
Se ristifoggodusse paas,
Seal antaks' kitust tale;
Wiis hawa, mis siin tehti tal',
Need hiilgawad kui päike seal
Ta armo mälestuseks.

Sealt kangel näme teisi ka,
Ses hirmsas wallopaikas;
Köik kes siin elland hool'matta,
Ei tahtnud pattust pöörda,

Need on nüüd seal kus rikkas mees
On pallund sure wallo sees
Üht tilka wet keelt kasta.

Ja köit, kes siin mailma sees
On sallalikkud olnud,
End kiitnud pühhaks teiste ees,
Ja waesid ärrapõlgnud,
Ei neile taewas asfet sa,
Waid peawad senna minnema,
Kus nende piin ei lõppe.

Dh targad neitsid, tõuske nüüd,
Ja wõtte omma lambid,
Ja noudke ölli — nüüd on aeg —
Et ollete siis walmis,
Kui Peigmees jõuab tulles,
Et woiksite siis temmaga
Ta pulma kotta sada.

Dh aita, Isfand, et mul se
Ei lähhä ial melest,
Et aeg siin ilmas ürrike,
Kõit lõppeb ärra noppest;
Et kõige üllem murre se
Mul olleks, ilmas allate,
Et woiksin taewa sada.

40. Uus Jerusaleem.

Ilm. 21, 2—28.

Wifil: Mis olled sinna armas Jeesus teinud?

Mo silmawet so jalge ette kannan
Oh Issand! ja mo hinge sulle annan!
Mo wangi ahhelad teed lahti sinna,
Et peasen minna.

Kui surma warjo orgus kõnnin minna,
Siis moga ühhes seltsis tulled sinna,
Sa trööstid mind, wiid pärrast surma waewa
Mo hinge taewa.

Seal saan ma uut Jerusaleemia nähha,
Kus serawinid hüüdwad: pühha, pühha!
Ka ingli korid wastastikko laulwad,
Summalat kiitwad.

Se pühha linna walgus hiilgab kaunist,
Ja temma ümber müür on jaspi kiwist;
Se Talle prunt on kaunis, armas, illus, —
Mis nään jo wainus.

Ta kaksteistkümmend wärrawat on perlid,
Wärrawatte peäl kaksteistkümmend inglid,
Seal kaksteist' Israeli sugguarrud
Du kirjutatud.

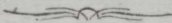
Se linna ulitsad on puhast kullast,
Ja linna müri on kaksteistkümmend allust,
Kus peal on Talle Apostlite nimmed,
Need kaksteistkümmend.

Seal pühhas linnas polle templid mitte,
Kõik kummardawad seal aujärje ette,
Sest Issand iggawenne wäggew Summal
Du tempel ja Tal.

Sel liinäl polle päikest ei kuud tarwis,
Sest Summala au on se liina walgus,
Ja pagganad ta walgusses seal käiwad,
Ja auu andiwad.

Se liina wärrawaid ei panda luffu,
Sest ööd ei olle seal ei ükski tuffu;
Seal önsad hinged Issandale laulwad,
Ja tedda kiitwad.

Ei pettust, rojust, wallet seal ei olle,
Neil önsatel seal ial kurbdust polle:
Need üksi ellawad seal pühha linnas,
Kes ello-kirjas.

Выдано
из Запасных
фондов БАН
СССР

Gind: 12 kop. höbb.